

Playa de las Macenas, Mojácar.

4-1-2010. Playa de Macenas, Mojácar.

Na het ontbijt kuieren we om goed 10 uur langs het strand af naar de Torre de Macenas en verder naar de rotskust, die daar achter ligt. We kijken een beetje naar de stenen her en der en zien ook enkele schelpen. Meestal zwaar beschadigd op dit stenenstrand.

Bij de toren bouwen we ons eigen torentje van de platte stenen, die daar overal liggen. (Zoals we die in Schotland hadden gezien afgelopen zomer.)

Oud en “nieuw”.

Playa de Macenas

Torre de Macenas

Playa de Macenas

Kleine mantelmeeuw, *Larus graelsii*.

Kleine mantelmeeuw, *Larus graelsii*.

Aalscholver, *Phalacrocorax carbo*.

Half polyester bootje.

Op rotsen in zee zitten aalscholvers, zilver- en kleine mantelmeeuwen. We “vinden” een gehalveerd polyester bootje. Geen wonder dat zo'n ding averij oploopt als je ziet hoe dun de wand is. We proberen zo ver mogelijk langs de kust te gaan. Maar op gegeven moment gaat het echt niet verder, de rotsen worden te steil.

Europese kanarie, *Serinus serinus*.

Roodborsttapuit, *Saxicola rubicola*.

Ramblas.

Tegen twaalf uur zijn we weer terug en zitten een tijd lekker in de zon. Na het middageten draai ik me van de zon af en fotografeer wat vogeltjes in de struiken van de ramblas naast ons.

Van drie tot vier lopen we die ramblas een flink eind landinwaarts door. Achter de golfbaan vertakt hij zich in meerdere kleine droge stroompjes. (Eigenlijk is het uiteraard net andersom.) We lopen onder een brug door, kijken uit naar de amandelbomen, waar de buurman het over had, maar zien er geen. Als de lucht boven de bergen voor ons wel heel donker begint te worden, draaien we om en gaan weer terug.

Ramblas.

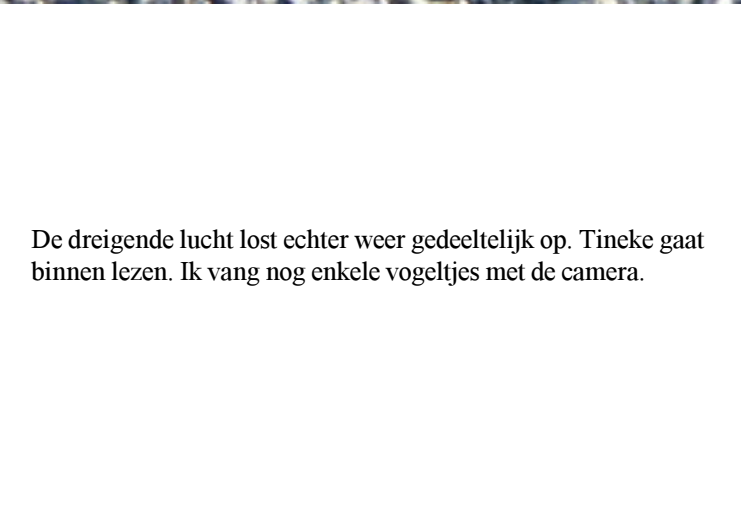
Ramblas.

Witte kwikstaart, *Motacilla alba*.

Ramblas.

De dreigende lucht lost echter weer gedeeltelijk op. Tineke gaat binnen lezen. Ik vang nog enkele vogeltjes met de camera.

Zwarte roodstaart, *Phoenicurus ochruros*.

Playa de las Macenas, Mojácar.

5-1-2010. Mojácar.

Na lang slapen rijden we om elf uur naar *Pueblo Mojácar*, waar we een uurtje door de oude stad wandelen, die hoog op een steile heuvel is gebouwd. Dat levert dus direct prachtige panorama's van de verre omgeving op. Zie PDF. Het begin en middendeel van de dag is nog best fris.

Kustweg terug naar Mojácar Playa.

Mojácar Pueblo.

Mojácar Pueblo.

Iberische tjiftjaf, *Phylloscopus brehmii*.

Na de Pueblo doen we nog wat boodschappen in Mojácar Playa en kijken de laatste reacties op internet daar. Verder logt Tineke de laatste caches. Rond drie uur rijden we dan naar de camperplaats terug.

Daar probeer ik nog wat vogels te vangen, maar veel levert dat niet op. Vanwege mijn rode trui? In de zon is het trouwens goed te hebben. Tegen de tijd dat die onder gaat verhuizen we maar weer naar binnen.

Mojácar - Carboneras - La Mesa Roldán.

6-1-2010. Mojácar - Carboneras - La Mesa Roldán.

Na het ontbijt de pomp losgehaald en het vakje met het grofvuilfilter geopend. Dat kan niet zomaar verwijderd worden. Het beetje aanslag en troep aan de buitenzijde haal ik er af en met weinig gevoel van “ik heb er iets aan gedaan” stop ik de hele handel weer op zijn plaats terug. Als we de pomp aanzetten kleppert die dan ook rustig door. Dju. Een buurman komt langs om ons te waarschuwen dat vuil water onderuit lekt. Als Antonio dat ziet, dan hebben we mot met hem.

Dus gauw maar enkele emmertjes aftappen en dumpen. Dan blijkt de pomp het weldegelijk goed te doet, we hadden het fonteintje in de badkamer nog aan staan! Frank komt zich afmelden. Hij ziet er nog niet best uit.

Weg door de Sierra Cabrera.

N.P. Cabo de Gata-Nijar.

Adaling naar Carboneras.

Rio Carbonéras.

Na Antonio “hasta luego” gezegd te hebben rijden we om 11.50 pas weg met 3481 km op de teller.

Al snel gaat het steil bergop het N.P. Cabo de Gata-Nijar in. Deze weg wringt zich tussen de bergen door, hetgeen spectaculaire uitzichten oplevert.

Dan dalen we in haarspeldbochten af naar Rio Carboneras en de gelijknamige stad.

Playa de Carboneras.

Playa de Carboneras.

Carboneras.

Vissershaven van Carboneras.

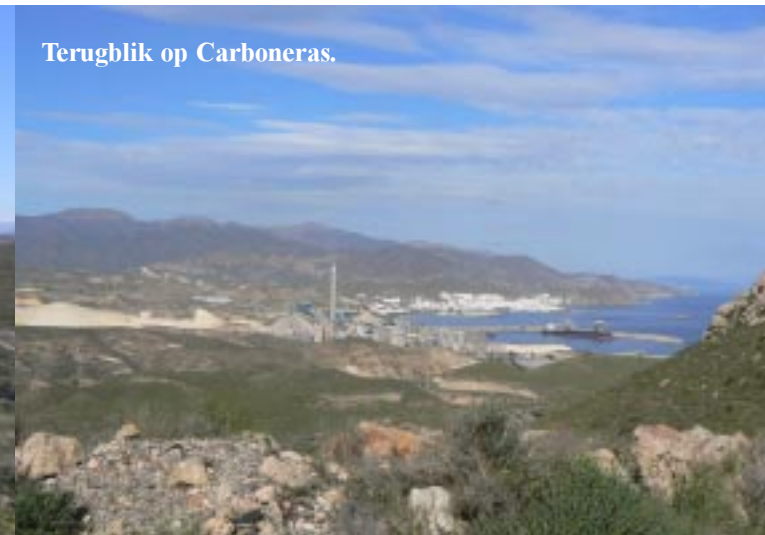

Carboneras is een aardig kustplaatsje, waar we op deze 6e januari (feestdag in Spanje) alleen maar Spanjaarden zien.

Toch besluiten we door te gaan, want de dag is nog vroeg. (13.45) Opnieuw gaat het over steile en smalle bergwegen.

Onderweg naar La Mesa Roldán.

Terugblik op Carboneras.

Faro de Mesa Roldán.

De laatste weg naar de Faro de Mesa de Roldán is nog steiler en nog smaller en brengt ons door ruige afgekloven bergen naar die vuurtoren en een oude Torre Artillada.

We zetten Zippy naast een Engelse camper en kuieren naar die toren en een prachtzicht over de Sierra de Gata in het ZW-en.

We vinden de cache hier. De vuurtoren en de Torre Artillada staan trouwens hoog boven een keteldal op een richel.

Prachtplekje voor vannacht. Ik ga op vogeljacht, Tineke leest wat.

Later op de middag laten de Engelsen ons alleen. Al hoewel....

Aanhoudend komen auto's met dagjesmensen hier van het uitzicht genieten. Zelfs nog 3 jonge jongens op hun mountainbikes. Die gaan pas in de schemering weer naar beneden. Zonder licht uiteraard!

Zonder licht uiteraard!

Sierra de Gata.

Torre Artillada de Mesa Roldán.

Het keteldal bij de vuurtoren en de toren.

Sierra de Gata.

Faro de Mesa Roldán.

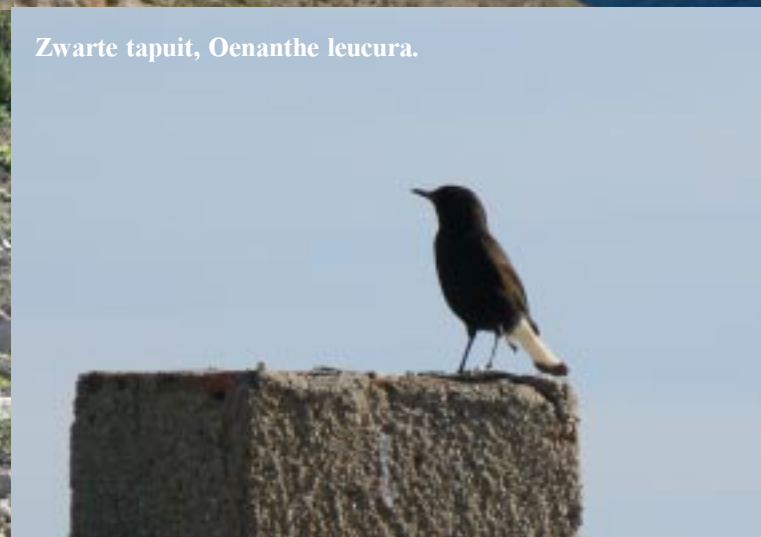
Raaf, *Corvus corax*.

Punta de los Muertos.

Kuifleeuwerik, *Galerida cristata*.

Zwarte tapuit, *Oenanthe leucura*.

Zwarte tapuit, *Oenanthe leucura*.

Opmerkelijke vogels zijn hier een raaf (we zien nauwelijks kraaiachtigen in Spanje) en een soort grasmus: de Kleine zwartkop.

Ik kijk lange tijd naar de ondergaande zon en maak er aardig wat foto's van.

Dan wordt het stikdonker. Alleen de vuurtoren trekt zijn rase lichtstrepen over de oude toren en de bergflanken.

Opmerkelijk is dat er ook in deze stikdonkerte nog steeds af en toe auto's omhoog komen rijden, weer omdraaien en direct weer via dezelfde weg verdwijnen.

Na maal en spel liggen we te bed en weer komt er iemand naar boven, stopt even en gaat weer. Of?

Kleine zwartkop, *Sylvia melanocephala melanocephala*.

Dat bevalt ons beiden absoluut niet. We staan op en rijden terug naar Carboneras en dat straatje waar we deze middag stonden. Daar slapen we met gerust hart in een qua regen en wind wilde nacht. Het hoost vrijwel onafgebroken.

Vervolg van de reis.